

vilde det dog være lidt flot. Naar de, der sejle, have deres sædvanlige Fortjeneste og endda de 10 Kr. i Underholdspenge, og de, der ikke sejle, have de 10 Kr. og desuden deres Arbejde ved Orlogsværftet, synes jeg dog virkelig, at de ere nogenlunde vel tjente dermed.

Justitsministeren (Rump): Ja, den meget ærede Marineminister har allerede gjort en Bemærkning, som jeg vilde have gjort til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det lød saa overmaade smukt, naar det ærede Medlem gjorde gældende, at naar man forhindrer en Mand i at arbejde, saa maa man give ham Underholdsbidrag, og dette skulde da sættes til 1 Kr. 50 Øre om Dagen. Derfor havde det ærede Medlem i Finansudvalget foreslaaet, at der skulde gives yderligere 50,000 Kr. hertil, men Finansudvalget havde ikke villet gaa ind derpaa. Dette kan jeg saa overmaade godt forstaa, thi det hænger aldeles ikke saaledes sammen, som det ærede Medlem udtalte, at der kommer til at gaa Mennesker ledige i det store Antal, som han nævnedes. Som jeg berørte, da jeg havde Ordet, og som den ærede Marineminister nu ogsaa var inde paa, er Sammenhængen den — og det ligger i Grunden i Sagens Natur, da der her kun er Tale om Folk, som ere her i Landet i Løbet af en Uge — at det er Folk, som ere i Sejlads, og som gaa i regelmæssig Fart. Den Omstændighed, at de aflevere deres Søfartsbog, hindrer dem aldeles ikke i at gaa i Fart, og jeg føjede til, at jeg var villig til at indføre en saadan Ordning, at de paa-gældende uden at søge Justitsministeriet kunde faa Tilladelse til at gaa ogsaa i en Del udenrigs Fart. Og i saa Fald er der, navnlig naar disse Folk alligevel faa 10 Kr. om Maaneden, ikke Spor af Grund til at give en eneste Øre i Underholdningsbidrag; de have deres Underhold paa deres Skib, og de have deres Hyre paa deres Skib og tilmed 10 Kr. af Statskassen. Naturligvis vilde de være overmaade glade ved at faa 1 Kr. 50 Øre om Dagen, men det er der fornuftigvis ingen Grund til at give dem. Naar det ærede Medlem omtalte det store Antal, som manglede Arbejde, saa staar det fuldstændig i Strid med, hvad min ærede Kollega nylig udtalte. Men er det ærede Medlem nu ogsaa vis paa, at de Søfolk, som komme med Klage over, at de ikke kunne faa Arbejde, ville falde ind under denne Lov? Vi beskæftige os jo kun med de værnepligtige

søfarende, som ere indkaldte eller staa for Indkaldelse; men der kan endda gaa mange søfarende ledige her i Kjøbenhavn — og det gør der utvivlsomt — som enten ikke kunne faa Arbejde, fordi der ikke er Arbejde til dem, eller ikke ville arbejde, og dem have vi slet ikke at gøre med her. Og som den ærede Marineminister oplyste, er det et overmaade lille Antal værnepligtige Søfolk, hvormed der her er Tale.

Over for de Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam), skal jeg anføre følgende. Det ærede Medlem fremhævede, at jeg vilde nok gaa med til det sidste, hvad Marineministeren ikke vilde; men jeg kunde ikke gaa med til det første. Ja, det lyder jo overmaade morsomt, men for det første har jeg ikke sagt, at jeg ikke kunde gaa med til det første, og dernæst er det første Spørgsmaal meget mindre, end det ærede Medlem egentlig synes at vide Besked om. Hvad der er foreslaaet, er, at man kan blive kasseret til enhver Tid; men det er i Virkeligheden den nugældende Regel. Det, som Forslagsstillerne her ville, er kun at indføre en Kassationsautoritet, som kunde agere noget hurtigere end de bestaaende Kassationsautoriteter, nemlig de saakaldte Kassationskommissioner, som findes baade i og uden for Kjøbenhavn. Jeg indrømmede, at der kunde maaske naas en noget større Hurtighed derved, men i øvrigt bemærkede jeg, at det forekom mig at være tvivlsomt, om der var tilstrækkelig Grund til at indføre en ny Autoritet, naar man ikke først havde forsøgt at gaa den Vej at indskærpe de paagældende, at de skulle agere saa hurtig som muligt. Jeg har i øvrigt slet ikke udtalt mig derimod, og det vil ses, at det er et meget lille Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem nemlig talte om det store Antal, som blev kasseret, og om, at der kunde gaa 3—4 Uger, forinden de bleve kasserede, forholder det sig aldeles ikke saa. Der er ikke Tale om, at de behøve at vente, til de, 3—4 Uger efter at have afleveret Søfartsbøgerne, faa at vide, om de staa for Udskrivning, og at der saa endda gaar maaske en Maaned eller to, inden de komme ind. Forholdet er nemlig det, at de til enhver Tid kunne henvende sig til Kassationskommissionen. Det er udtrykkelig bestemt i Lovgivningen — noget, som Forslagsstillerne ogsaa fuldstændig have Øje for, idet de kun ønske at indføre denne særlige Bestemmelse, for at Folkene ikke skulle behøve at vente en Dags Tid eller to, inden de kunne komme ind, men der er slet ikke Tale om 3—4